

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Бургас, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иво В. Добрев

при участието на секретаря Тодорка Ст. Каракерезова
като разгледа докладваното от Иво В. Добрев Търговско дело №
20212100900319 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на Г. Д. М., ЕГН ***** от гр. Я, ул. ** № ..., ет.**, ап.*** чрез адв. П.С. П.- АК- Ямбол, ул. „Жорж Папазов“ № 5, ет. 2, кант. 12 против Сдружение на ловците и риболовците „Хан Крум- Сунгурларе“, ЕИК 102609481, със седалище и адрес на управление: гр. Сунгурларе, ул. „Г.Д.“ №22, представлявано от И Н А с искане да бъде отменено като незаконосъобразно решение на общото събрание на сдружението, проведено на 18.06.2021г., с което е потвърдено решение на управителния съвет на сдружението, взето на заседание от 30.09.2020г. за налагане на наказание „лишаване от членство за срок от две години“ на Г. Д. М.. Претендират се и направените по делото разноски.

Твърди се в исковата молба, че ищецът е член на Сдружение на ловците и риболовците „Хан Крум – Сунгурларе“. Съгласно чл. 35, ал. 6 от устава на сдружението, наказанията се налагали от управителния съвет/УС/ на същото, като в конкретния случай решението за налагане на наказанието било взето от УС на негово заседание от 30.09.2020г. На 07.10.2020г. ищецът получил уведомление изх. №44/05.10.2020г./, от което било видно, че на основание чл. 35, ал. 1 от устава на сдружението, за нарушаване на същия и действия, насочени срещу интересите, независимостта и единството на организацията му било наложено наказание съгласно чл. 35, ал. 1, подточка „б“, а именно „лишаване от членство за срок от две години, като срокът на наказанието започвал да тече от 01.01.2021г. до 31.12.2022г.“

Поради несъгласие с наложеното му наказание ищецът обжалвал решението на УС пред общото събрание/ОС/ на сдружението. На свиканото от УС на сдружението общо събрание, проведено на 18.06.2021г. процесното решение на УС било потвърдено.

На следващо място ищецът заявява, че на нито един етап от процедурите по налагане на наказанието не било ясно защо същото е наложено, кои разпоредби от устава са нарушени и кои действия на ищеца водели до това. В получената покана /изх.№39/16.09.2020г./ за присъствие и участие в заседанието на УС на 30.09.2020г. по т. 3 от дневния ред не се посочвали нарушенията – предмет на обсъждане. Нещо повече- в поканата дори не се съдържала информация за евентуално обсъждане на извършени нарушения и/или налагане на наказание, което съответно правело невъзможна каквато и да е подготовка за участие в заседанието.

Видно от заверката на приложената членска карта, ищецът бил член на сдружението от 30.06.2002г., като член на ЛРБ Берово и досега не бил извършвал нарушения, още по-малко такива, които да съставляват основание за налагане на наказания. След подаване на жалба против решението на УС, ищецът получил уведомление изх. № 12/03.06.2021г., подписано от председателя на УС, с което го уведомявали, че ОС на сдружението ще се проведе на 18.06.2021г., като по т. 5 от обявения дневен ред, който бил публикуван във в. „Черноморски фар“ в броя му от 11-13 май 2021г., било предвидено разглеждане на жалби, в т.ч. и неговата. От това уведомление, изпратено по-малко от 15 дни до провеждане на общото събрание, отново не ставало ясно какви са нарушенията, които съставлявали основание за наложеното наказание, още по-малко пък това било видно от т. 5 от обявения в посочения вестник дневен ред. Дори не било конкретизирано какво е естеството на жалбите, които ще се разглеждат. Ищецът счита, че не е нарушил нито една от посочените алинеи на чл. 35 от устава.

Заявява, че са нарушени процедурите, както за провеждане на заседанието на УС на 30.09.2020г., така и на тези за провеждане на заседанието на ОС на сдружението на 18.06.2021г., а отделно от това липсвало и материално-правно основание за налагане на наказание „Лишаване от членство за две години“.

Ответникът в отговора на исковата молба намира предявения срещу него иск за допустим, но неоснователен и недоказан. Посочва, че ищецът извършвал търговска дейност като ЕТ „Полиграф – Г.М.“, ЕИК 838177525 и обработвал земи в землището на с. Берово от много години. През 2018г. в качеството си на ЕТ, М. завел дело срещу сдружението за 2606лв. – нанесена щета в площи, засадени с царевица, попадащи на територията на ЛСР Берово. В хода на производството той поддържал тезата, че щетата била причинена от агресивно поведение на дивите свине, което било предизвикано от недохранването им, вина за което носела ЛР дружина на с. Берово, защото не били извършвани ловно стопански мероприятия по засаждане на дивечовите ниви. Това поведение насочено срещу сдружението и дружината, в която членува, било предприето въпреки обстоятелството, че лично ищецът бил натоварен като търговец да участва в сочените мероприятия срещу възнаграждения, които му били заплатени по фактури № 10120/21.12.2016г.; № 10149/11.05.2017г.; № 10151/18.05.2017г.; №10173/30.10.2017г.; №10224/02.10.2018г. Искът на М. срещу сдружението бил отхвърлен с решение по гр.д. №717/2018г. на РС – гр. Карнобат, потвърдено с решение по гр.д. №1110/2019г. на ОС– Бургас. Междувременно, в

края на м. ноември 2018г. бил извършен оглед на дивечовите ниви в с. Берово, засадени при възлагане от ищеца, работата за което сдружението му заплатило. Установено било, че продукцията от нивите е прибрана. По-късно се разбрало, че М. прибрал добива със знанието на председателя на ЛРД с Берово – Т.Г., за да се компенсира щетата.

Гореизложените обстоятелства били констатирани в докладна записка от 27.07.2020г. изготвена от секретаря на УС – Ж М., адресирана до общото събрание на СЛР „Хан Крум Сунгурларе“ чрез УС. Преценено било, че ищецът уронва престижа и работи против интересите на сдружението. Разглеждането на докладната било включено в т. 6 от дневния ред на общо събрание на сдружението свикано за 04.09.2020г., отменено заради противоепидемичните мерки във връзка с Ковид 19. Поканата за ОС била публикувана във вестник „Черноморски фар“. Всеки член на сдружението, включително М. можел да се запознае с материалите свързани със свиканото събрание. Освен това на М. било съобщено за възможността да вземе участие в събранието по т. 6 от дневния ред. Още тогава същият бил наясно с вмененото му нарушение и предприетите действия. Свиканото за 30.09.2020г. заседание на УС било с дневен ред, включващ: т.3 Разглеждане на докладна записка от секретаря на УС“. М. бил уведомен да вземе участие по т. 3 от дневния ред с покана, получена на 18.09.2020г. Той не се явил на заседанието без да посочи уважителна причина. Присъстващите членове на управителния орган приели, че М. нарушил устава на сдружението и извършил действия, насочени срещу интересите, независимостта и единството на организацията, основание по чл. 35 ал. 1 от устава за налагане на предвиденото в същия наказание по т. „б“. С обикновено мнозинство от присъстващите с 6 гласа за и 3 гласа въздържал се, УС наказал М. по реда на чл. 35, ал. 6, изр. 3 от устава с „Лишаване от членство за срок от 2 години, като срокът започнал да тече от 01.01.2021г. и приключвал до 31.12.2022г.“. М. бил уведомен за решението на УС с указание, че същото може да се обжалва пред общото събрание на сдружението. Уведомлението било получено на 07.10.2020г. Срещу решението на УС от 30.09.2020г. била подадена жалба до общото събрание на Сдружението. Общото събрание на Сдружението било свикано от УС с протоколно решение №2/05.05.2021г. за 18.06.2021г. от 10ч. в малката зала на Читалище „Просвета“ гр. Сунгурларе с дневен ред, включващ „т. 5 Разглеждане на жалби от членовете на Сдружението“. Поканата била разгласена при спазване на чл. 41, ал. 2 от устава, по посочения начин – чрез публикуване в регионален вестник „Черноморски фар“ на 11.05.2021г., чрез поставяне на табло за обяви в сградата на управление на сдружението на 12.05.2021г. – най-малко един месец преди насрочения ден. М. отново бил уведомен да вземе участие по т. 5 от дневния ред във връзка с разглеждане на жалбата му. По жалбата на М. с 29 гласа за, 1 – против и 3 – въздържал се, с мнозинство повече от половината от присъстващите – 35 члена, след изслушването на М., общото събрание потвърдило наложеното наказание.

Процедурата по свикване и приемане на решения от общото събрание на сдружението била спазена. Спазен бил и визираният в чл. 35 от устава на сдружението във вр. с чл. 11 от ЗЮЛНЦ ред за налагане на наказание на ищеца. Безспорно с действията си последният

урунил престижа и работил против интересите на сдружението. Той търсил от сдружението облага, която не му се полагала с посоченото по-горе дело и с прибирането на царевицата от дивечовите ниви на ЛРД с. Берово. Касаело се за действия насочени срещу интересите на ответника, нарушаващи и устава с приетите в него цели и задачи. Поради това и се явявало неоснователно оплакването му, че са нарушени процедурите за провеждане на заседанието на УС на 30.09.2020г. и за провеждане на общото събрание на 18.06.2021г. за налагане на наказание.

Неоснователно се явявало оплакването на ищеца, че не били налице фактическите основания за изключването му по чл. 23а ал. 1 т. 2 от ЗЛОД. В настоящия случай, ищецът не бил изключен от сдружението и на него не било налагано такова наказание, за да се извеждат основания от правилото на чл. 23а, ал. 1, т. 2 от ЗЛОД. В чл. 35, ал. 1, б. „в“ от устава, „изключването“ било предвидено като най-тежка санкция сред три вида наказания, което се налагало при наличие на основанията в устава и при нарушение на ЗЛОД и Закона за биологичното разнообразие. Съгласно разпоредбата на чл. 23а ЗЛОД налагането на наказанието „изключване“ освен лишаване на ловеца от правото му на лов се свързвало и със забраната да участва в обединение по чл. 29 ЗЛОД и за участие в друго сдружение по чл. 30 ЗЛОД. С наложеното на ищеца наказание по чл. 35, ал. 1 б. „б“ от устава не се пречатвало правото му на лов и правото да участва в друго обединение и сдружение в срока на наказанието.

Неоснователно било и оплакването, че налагането на наказанието влизало в пряко противоречие с нормата на чл. 23а, ал. 1, т. 2 ЗЛОД. Такова противоречие не съществувало, тъй като посочената разпоредба касаела друг вид наказание. Членственото правоотношение с произтичащите от него права и задължения, респ. санкции за нарушение били регулирани от ЗЮЛНЦ и устава на сдружението съгласно чл. 11 от ЗЮЛНЦ. Моли за отхвърляне на иска и присъждане на направените по делото разноски.

В допълнителната искова молба се взема отношение по направените от ответното дружество възражения по основателността на иска. Заявява, че приложеният към отговора устав на сдружението бил обявен в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел на 08.09.2021г., като в този устав е променена разпоредбата на чл. 35, ал. 8, в която се посочвало, че решението на УС за налагане на наказание подлежи на незабавно изпълнение, като обжалването не спирало неговото изпълнение. Ищецът счита, че тази променена разпоредба била неотносима към наказанието му. Още повече, че с отговора на ответника отново не ставало ясно, че се стартира процедура по налагане на наказание. В тази връзка счита за очевидно, че не е бил уведомен коректно по надлежния ред за същинския дневен ред на заседанието на УС, което съответно водело до ограничаване на правото му на защита. Следвало да се вземе предвид и това, че с представения с писмения отговор Протокол № 2 от заседание на УС, проведено на 30.09.2020г., съдържанието на т. 3 от дневния ред вече било различно от поканата, като се посочвало, че по т. 3 ще се разглежда докладна записка от секретаря на УС във връзка с дело №717/2018г. по описа на КРС. Следователно, след като ищецът не бил надлежно уведомен за откриване на процедура

по неговото наказание, то била неприложима посочената в последващото уведомление за наложено наказание разпоредба на чл. 35, ал. 6 от устава. Също така в уведомлението за наложено наказание не се посочвали каквито и да било мотиви, обосноваващи налагането на наказание. Такива мотиви не били посочени и в потвърждаващото решение на ОС на 18.06.2020г. Това нарушавало правото му на защита, поради което моли за уважаване на настоящия иск.

В допълнителния отговор ответникът прави допълнения към първоначалния си отговор, взема отношение по допълнителната искова молба, като не въвежда нови факти и обстоятелства по делото.

Бургаският окръжен съд, след съвкупна преценка на доказателства по делото, с оглед изразените становища и съобразно закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е иск с правно основание чл.25 ал.4 във връзка с ал.6 ЗЮЛНЦ.

Допустимостта на иска несъмнено е обусловена от наличие качеството член на сдружението към датата на вземане на решението за изключване. Установява, че са спазени и двата преклузивни срока за обжалване на решението на УС пред ОС по чл. 25, ал. 5 във връзка с чл. 22, ал. 3 от ЗЮЛНЦ и чл. 25, ал. 6 от същият закон за оспорване пред съда на решението на ОС, поради което иска е допустим.

Видно от представения по делото устав на сдружението, с нормата на чл.35, ал.1 се предвижда за нарушаване на същия и неизпълнение на решенията на ръководните органи на сдружението, за действия, насочени срещу интересите, независимостта и единството на организацията, за нарушаване на традиционно установените правила по ловна и риболовна етика и законовите норми на членовете на Сдружението се налагат следните наказания: а/ отзоваване от състава на ръководни органи в Сдружението или дружината; б/ лишаване от членство за срок до 1 до 5 години; в/ изключване.

С ал.6 от същата разпоредба е предвидено, че наказанията се налагат от УС на сдружението след изслушване на нарушителя и оценка на събраните доказателства. Решението на УС се взема с обикновено мнозинство от присъстващите, а за изключване с обикновено мнозинство от УС. Предвидено е, че решението може да се вземе и в отсъствието на нарушителя без да бъде изслушан, ако същият е надлежно уведомлен и не се яви без уважителни причини. За наложените наказания нарушителите се уведомяват писмено в седем дневен срок от датата на вземане на решението от УС на Сдружението.

В устава изрично е разписана и законово уредената възможност за обжалване на решението на УС за налагане на наказания на член на сдружението пред общото събрание на сдружението, което съответно може да потвърди, да измени или отмени обжалваното решение, а при съществени нарушения на процедурата да върне случая за ново разглеждане от УС.

От писмените доказателства се установява, че ищецът Г.М. получил на 18.09.2020г. покана да присъства на заседание на Управителния съвет на ответното сдружение, на което

да вземе становище по т.3 от дневния ред, предвиждаща разглеждане на докладна записка от секретаря на управителния орган.

На 30.09.2020г. било проведено заседание на УС, на което присъствали всички негови членове, по одобрен от присъстващите дневен ред, т.3 от който изисквала разглеждане на докладна записка от секретаря на УС във връзка с гр.дело № 717/2018г. по описа на РС Карнобат, образувано по искова молба на Г.М. – член на сдружението. Видно от представения по делото протокол, Г.М. не е присъствал на заседанието. На заседанието била прочетена докладната от секретаря на управителния орган, също приложена по делото, от която се установява, че ищецът в качеството си ЕТ „Полиграф-Г.М.“, обработвал земеделски земи в землището на с.Бероново и съответно в района, стопанисван от ловна дружина Бероново завел дело срещу сдружението за осъждането му да заплати имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи от реализация на царевица, произтичащи от увеличена популация на диви свине. Посочено е още, че дивечовите ниви, чието подготвяне и засяване било възложено на М., и което му било заплатени, били ожънати през есента на 2018г. По-късно станало ясно, че реколтата била ожъната и складирана от ищеца.

След разискване на информацията, съдържаща се в докладната записка, УС взел решение Г.М. да бъде наказан на основание чл.35, ал.1 от устава, за нарушаване на същия и за действия, насочени срещу интересите, независимостта и единството на организацията, с наказание „лишаване от членство за срок от две години“, като срокът на наказанието започва да тече на 01.01.2021г. и изтича на 31.12.2022г.

С уведомление от 05.10.2020г., получено от ищеца на 07.10.2020г., същият бил уведомен за наложеното наказание, както и за възможността решението на управителния орган да бъде обжалвано пред Общото събрание.

Ищецът депозирал жалба против решението на УС в законоустановения срок. С протокол от проведено на 05.05.2021г. заседание на УС, било свикано Общо събрание за 18.06.2021г. от 10ч. в малката зала на Читалище „Просвета“ в гр.Сунгурларе, при дневен ред в 8 точки, т.5 от който е „Разглеждане на жалби от членове на сдружението“.

По делото са представени доказателства за разгласяване на поканата – същата е обнародвана във вестник „Черноморски фар“, в срока по чл.41, ал.2 от устава, както и удостоверение за нейното поставяне на таблото за обяви в сградата на управление на сдружението, връчена лично на председателите на отделните ловни дружинки.

С уведомление от 03.06.2021г., получено от ищеца на 04.06.2021г., същият бил уведомен, че на събранието, което ще се проведе на 18.06.2021г., в т.5 от дневния ред ще бъде разгледана неговата жалба.

По делото е представен протокол от проведеното на 18.06.2021г. общо събрание на сдружение на ловците и риболовците „Хан Крум“ гр.Сунгурларе, видно от който по т.5 от дневния ред „Разглеждане на жалби от членове на сдружението“, върховният орган на сдружението взело решение, с което било потвърдено решението на УС за налагане на наказание „лишаване от членство за срок от две години“ на Г.М., на основание чл.35, ал.1 от

устава за нарушаване на същия и за действия, насочени срещу интересите, независимостта и единството на организацията, за нарушаване на традиционно установените правила по ловна и риболовна етика.

Константа е съдебната практика по приложението на чл. 25 ал. 4 ЗЮЛНЦ, че по предявен иск за отмяна на решения на общо събрание при налагане на наказание, проверката за законосъобразност включва освен процесуалните норми относно свикването и провеждането на ОС, преценка законосъобразно ли е взетото решение. Трябва да се изследва наличието на основанията, довели до предприемане на посочената мярка и обсъдят съображенията, наложили налагането на наказанието включително да се прецени адекватна ли е същата на извършеното нарушение.

С оглед наведеното в исковата молба твърденията за нарушение процедурите по свикване и провеждане на заседанието на управителния съвет и на общото събрание, съдът намира следното:

Принципно уставът олицетворява автономията на юридическото лице, а именно да организира и осъществява дейността си посредством свои, вътрешни правила, включително да регулира поведението на членовете си. В процесния случай процедурата по санкциониране членовете на сдружението условно може да бъде разделена на две етапа – налагане на наказание от УС и при евентуална жалба въпросът се решава от Общото събрание. В конкретния случай се установява, че ищецът е уведомен за заседанието на УС и му е предоставена възможността да се запознае с докладната записка и съответно да вземе становище в процедурата по нейното разглеждане. Тук е мястото да се отбележи, че макар в ЗЮЛНЦ (приложим на основание чл. 30, ал. 5 от Закона за лова и опазване на дивеча), или в устава на сдружението да не са предвидени специални процедурни правила за свикване на УС за неговите заседания, нито има изисквания за предварително оповестяване на дневен ред, изпращане на покани и прочие, то горното не може да води до нарушаване правото на защита на ищеца, каквото според настоящия състав е налице.

Обстоятелството, че ищецът не е бил предварително уведомен, че на заседанието на УС на 30.09.2020г. ще се обсъждат негови действия, които биха довели до налагане на наказание, а просто е узнал, че може да вземе становище по докладна записка на секретаря на УС, води до извода, че същият е лишен от право на защита на своите членствени права.

За да упражни своето право на реална защита, лицето по отношение на което се инициира процедура по налагане на наказание, е необходимо да получи точна и ясна информация относно тези негови действия, които представляват нарушения по смисъла на устава и тяхното предварително довеждане до знанието на последния, чрез оповестяването им в поканата за УС, който е оправомощен да наложи санкция. В противен случай лицето няма как да знае, че предстои производство по налагане на наказание, и съответно не би могло да изгради своя защитна позиция и да вземе становище, когато бъде изслушан пред УС.

По отношение оплакването в исковата молба относно поканата за свикване на общо

събрание, съдът намира същото за неоснователно.

Съдържанието на поканата за свикване на общо събрание на сдружението е установено с разпоредбата на чл. 26, ал. 2 ЗЮЛНЦ, съгласно която поканата трябва да съдържа дневния ред, датата, часа и мястото за провеждането на общото събрание и по чия инициатива то се свиква. Нормата е част от правния режим по свикване на общото събрание и поставя императивни изисквания за съдържанието на поканата, които са от значение за редовността на провеждане на общото събрание и за законосъобразността на взетите от него решения. Съдът намира, че така посочения дневен ред и по специално т.5 от същия, предвиждащ разглеждане на жалби от членове на сдружението, както и изпратеното уведомление лично до ищеца, че именно на събранието на 18.06.2021г. върховният орган на сдружението ще се произнесе по неговата жалба, в достатъчна степен се внася яснота относно обстоятелствата, които ще се обсъждат на планираното събрание.

Видно от протокола от 18.06.2021, ищецът е присъствал на общото събрание. Същият е получил уведомление за това, че е наказан и за възможността да обжалва решението на УС, подал е жалба и съответно е бил информиран, че неговата жалба ще се разгледа на събранието, което ще се проведе на 18.06.2021г. в т.5 от дневния ред. Съдът не споделя доводите, че в поканата за свикване на общо събрание следва да бъде посочен кои точно жалби ще бъдат разгледани, кои лица са ги подали, от какво естество са жалбите, както и какви наказания са били наложени. Действително уточнението, че предстои произнасяне на общото събрание, с което може да отмени, измени или потвърди решение на управителния съвет на ответното сдружение би довело до една по-голяма прецизност на зададения дневен ред, но независимо от казаното взетото решение на ОС е последица от разглеждане на жалбата. Следователно не е допуснато нарушение на процедурата, което да доведе до незаконосъобразност на взетото решение.

Несъстоятелни са и възраженията на ищеца по отношение на устава и неговата редакция към 30.09.2020г., т.е. момента на налагане на наказанието и 18.06.2021г. Видно от представения устав по делото, нормата на чл.35, ал.8 е изменена на проведеното на 18.06.2021г. събрание в смисъл, че решението на УС за налагане на наказание подлежи на незабавно изпълнение и неговото обжалване не спира изпълнението му. Принципно становище е че при липсата на предвидени в закона и устава условия за настъпване на ефекта на решението на управителния съвет на сдружението следва да се приеме, че решението произвежда незабавно действие- така в решение № 60052 от 13.07.2021г. по т.д. № 261 по описа на ВКС за 2020г. В редакцията на устава към 30.09.2018г. изрично има норма, която предвижда, че решенията на УС влизат в сила след изтичане срока на обжалване пред ОС, която процедура в настоящия случай е спазена.

Съдът следва да провери и основанията, довели до предприемане на определената от УС санкция, потвърдена с решението на Общото събрание на сдружението, на базата на устава и относимите нормативни актове, която се изразява в лишаване от право на членство за срок от две години. Извършвайки тази проверка в случая, настоящият състав констатира, че с атакуваното решение, така и с предходното такова на УС, само е посочено какво

наказание се налага на ищеца, като не са изложени конкретните действия, осъществени от него, т.е. не са индивидуализирани извършените от ищеца нарушения. В тази връзка съдът намира за основателни доводите, изложени в исковата молба относно липсата на конкретика кои разпоредби на устава са нарушени, и какви са извършените от ищеца действия, насочени срещу интересите, независимостта и единството на сдружението.

Съобразно общите принципи на гражданското и търговското право очевидно е, че решението трябва да бъде така формулирано, че да става ясно какво е то, за какви точно нарушения е наложена санкцията “лишаване от членство“, кога, как и къде са извършени тези нарушения.

При обсъждане на разпоредбите от устава, регламентиращи системата от нарушения и наказания, се налага извода, че в нормата на чл.35, ал.1 се определя общата рамка от нарушения, при извършването на които се налагат трите вида наказания, формулирани в б.“а“, б.“б“ и б.“в“. В подкрепа на горното се явява и детайлно посочените в ал.2-5 хипотези, при които се налагат отделните видове наказания. Следователно във всеки един отделен случай, в който се налага наказание, следва да бъде конкретизирано ясно и точно осъщественото нарушение, за което се налага наказанието.

В процесния случай липсва посочване на отделни разпоредби от устава, които да са нарушени от ищеца.

По отношение на основанията за налагане на наказанието, формулирано като действия “насочени срещу интересите, независимостта и единството на организацията“ също се установява по делото, че липсва посочване на конкретно поведение и деятелност, изпълващи съдържанието на това основание, което е част от общата рамка на нарушенията, визиращи в чл.35, ал.1 от устава.

В отговора на исковата молба, ответното дружество е посочило, че след анализа на докладната записка на секретаря на УС, е преценено е, че ищецът уронва престижа и работи против интересите на сдружението.

Ищецът в конкретния случай е наказан заради свои действия, които се свеждат до инициирано съдебно дело от страна на ЕТ“Полиграф-Г.М.“ срещу сдружението и прибирането на реколтата от царевича от дивечовите ниви на сдружението в с.Бероново. В тази насока е и изложеното от секретаря на УС в текста на докладната записка, станала повод за иницииране на производството по налагане на наказание. Във въпросната записка, като обобщение е посочено, че в продължение на две години председателят на сдружението е трябвало да ходи по съдилища и да търпи срам за това, че член на сдружението е решил да съди собственото си сдружение, опитвайки се по този начин да спечели определена сума пари. На самото заседание на УС докладната записка е прочетена, проведено е обсъждане на поведението на ищеца, включително са правени изказвания във връзка с негови действия, относими към воденото дело срещу сдружението и прибирането на реколтата от дивечовите ниви. При обсъждане срока, за който да бъде лишен от членство М., като критерий е използвано времето, в което са продължили съдебните дела срещу сдружението, а именно

две години и е взето решение и неговото наказание да е с такава продължителност.

Производството по гражданско дело № 717/2018г. на РС-Карнобат е образувано по искова молба на ЕТ“Полиграф-Г.М.“ срещу настоящия ответник. Исковата претенция с правно основание чл.79, ал.1 от ЗЛОД за осъждане на ответника да заплати сумата от 2606 лв., представляваща причинени имуществени вреди вследствие на пропуснати ползи от нереализиран приход от продажбата на продукцията от царевица през 2017г., в ниви в землището на село Берово е отхвърлена като неоснователна, а решението е потвърдено с решение № 99/12.11.2019г. по в.гр.д.№ 1110/2019г. по описа на БОС.

Не е спорно по делото, че ищецът осъществява търговска дейност като ЕТ“Полиграф-Г.М.“, обработва земеделски земи в землището на с.Берово. Установява се от представените фактури, както и от свидетелските показания наличието на отношения между сдружението и ЕТ“Полиграф-Г.М.“ във връзка с обработването на дивечовите ниви, и по-специално дейности по оран, дисковане, сеитба, торене и пръскане, както и закупуване на царевица и сорго.

По мнение на съда предявяването на искова претенция против сдружението не може да се квалифицира като поведение, насочено срещу интересите, независимостта и единството на организацията. На първо място следва да се посочи, че страна по въпросното дело е ЕТ“Полиграф-Г.М.“, а не Г.М. като физическо лице. Всеки има право да потърси съдебна защита, когато счита, че негово право е нарушено. Фактът, че ищецът по делото, който осъществява дейност и като едноличен търговец в това си качество е завел дело срещу сдружението не може да се тълкува като действие от член на сдружението, насочено против организацията.

По отношение на другото действие, а именно прибиране на реколтата от царевица, за което се твърди, че е насочено срещу сдружението, съдът намира същото за недоказано по делото, както и неподкрепено с мотиви от наказващия орган при налагане на наказанието.

За установяване на обстоятелствата по прибирането на реколтата от царевица, са разпитани свидетелите Т. Ч. Г. и Теменужка Г.а Иванова.

Свидетелят Г. сочи, че предвид членството на Г.М. в ловно-рибарската дружинка и земеделската дейност, която последния извършвал, дружинката му гласувала доверие да се занимава с дейностите по засяване, плевене, торене и ожънване на дивечови ниви, които се използват за подхранване на дивеча. През 2018г. имало две дивечови ниви, едната била засята с царевица, а другата със сорго – вид зърнена култура. Предвид констатирано човешко нападение на реколтата в нивите през есента на 2018г., ръководството на дружинката взело решение царевицата да бъде ожъната. Дейността по жътвата била извършена от Г.М., като била събрана приблизително 90% от царевицата, равняващи се на около 19 тона, извозена до базата на М.. Г. е посочил още, че парите от реализацията на царевицата, възлизащи на сумата около 5450-5500 лв. били отчетени от М., който безвъзмездно извършил жътвата и които трябвало да послужат за изграждане на ловен дом.

Иванова- счетоводител на сдружението разказва, че през есента на 2018г. посетила

дивечовите ниви на дружинката и заедно със свои колеги констатира, че засятата царевица е ожъната, а реколтата от сорго частично прибрана. Били потърсени обяснения от председателя на дружинката в с.Бероново, който отговорил чак след година и три месеца, че царевицата е реализирана, и парите са налични. Иванова заявява, че принципно от дивечовите ниви би следвало да се жъне само една малка част, за да се изхранва дивеча през зимата. Пояснява, че въпросните дивечови ниви не са собственост на сдружението, както и че всяка година ловните дружинки внасят вноски, с които се осигурява тяхното подготвяне за сеитба и прибиране на реколтата.

На проведеното на 30.09.2020г. заседание на УС е наложено наказание и на друг член на сдружението- Т.Г., който е изслушан и взел участие в дискусиата. Същият е посочил, че реколтата от царевица възлизала приблизително на 19 тона, от които 3 тона са оставени за подхранване, и от останалите 16 тона е реализирана сумата от 4300 лв. Близо 600 лв. са заделени за жътва, а останалите пари останали на разположение на ловната дружинка.

Като взе предвид изложеното, съдът намира за установено, че дивечовите ниви са ожънати от Г.М. и съответно реколтата е съхранявана и впоследствие реализирана от него. Както вече бе посочено, видно от представените по делото фактури, а и страните не спорят за това, на ЕТ“Полиграф-Г.М.“ са били възложени дейностите по обработка, сеене и торене на дивечовите ниви, като тези дейности са извършвани и през 2017г., и през 2018г. Дори и да се приеме, че не му е възлагана дейността по прибиране на реколтата /липсват фактури за платена подобна дейност/ от това категорично не следва извод, че се касае за поведение, насочено срещу интересите, независимостта и единството на организацията, включително при съобразяване неформалните отношения между сдружението и едноличният търговец. Още повече, че според показанията на Т.Г., жътвата на нивите е станала със съгласието на председателя на ловната дружинка на с.Бероново. Пак от свидетелските показания, както и от представената по делото докладна записка се установява, че парите от реализацията на царевицата /макар и противоречиви по отношение на точната сума/ са предадени на председателя на дружинката и са налични, т.е. не става дума за облага, която М. да е търсил от сдружението, прибирайки реколтата от дивечовите ниви на ЛРД с. Бероново.

Не следва да бъде кредитиран от съда представеният като писмено доказателство по делото в последното открито съдебно заседание протокол от проведено отчетно-изборно събрание на ЛРД Бероново на 15.05.2021г. Процесуалният представител на ищеца е мотивирал депозирането му с твърдението, че Г.М. не е знаел за него към момента на предявяване на исковата молба. В самия протокол обаче е отразено изказване на Г.М., а именно: „Аз ще осигуря безвъзмездно лепилото за теракота“, което означава, че същият е присъствал на проведеното на 15.05.2021г. общо събрание, за което е съставен протокол съобразно разпоредбата на чл.57, ал.4 от устава, поради и което не е възможно М. да е узнал за протокола след завеждане на делото.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че в решението на Общото събрание, предмет на обжалване в настоящия процес, като основание за налагане на наказанието е добавено и „нарушаване на традиционно установените правила по ловна и риболовна

етика“. В правомощията на общото събрание съгласно разпоредбата на чл.35, ал.9 от устава е да потвърди, измени или отмени решението на УС. В протокола от проведеното общо събрание, по т.5 от дневния ред е отразено, че върховният орган потвърждава наложеното от УС наказание лишаване от членство за срок от две години, като в същото време в решението се сочи още едно основание за налагане на наказание, а именно „нарушаване на традиционно установените правила по ловна и риболовна етика“. Не са изложени никакви мотиви в тази насока в атакуваното решение на общото събрание, не се съдържат факти и обстоятелства, които да са посочени като съставляващи извършени нарушения на традиционно установените правила по ловна и риболовна етика, като така в настоящото производство изобщо не би могло да са извърши преценка дали са предприети действия, които могат да бъдат квалифицирани като горепосочените нарушения.

Съдът намира за неоснователно оплакването на ищеца, че като последица от наложеното наказание, същият е лишен и от право на лов. В чл.22, ал.1, т.3 от ЗЮЛНЦ, както и в чл.23а, ал.1 от ЗЛОД е посочена само най-тежката санкция за виновно поведение-изключването от членство, но не съществува пречка да се предвидят по-леки наказания, стига да са отразени в устава. В случая, не става дума за наказание „изключване“, за да може да се прави аналогия с нормите на чл.23а, ал.1 от ЗЛОД и лишаването от право на ловуване, поради и което не е налице противоречие на устава със законова норма.

Предвид изложеното, атакуваното решение е взето при нарушение правото на защита на ищеца, тъй като последният не е бил предварително уведомен, че на заседанието на УС на 30.09.2020г. ще се обсъждат негови действия, които биха довели до налагане на наказание, а просто е узнал за възможността да вземе становище по докладна записка на секретаря на УС. Както вече беше казано не са посочени конкретните разпоредби на устава, които са нарушени, което е довело като последица до невъзможност последния да разбере в какво е обвинен и организира адекватно защита си. По делото не се доказва ищецът да е осъществил поведение, което да се подведе под хипотезата на нарушение на устава. Конкретни действия, насочени срещу интересите, независимостта и единството на организацията, за нарушаване на традиционно установените правила по ловна и риболовна етика не се установяват по несъмнен и безспорен начин, след анализ на приобщените по делото писмени материали. Ето защо няма как да се приеме противоречащо на устава поведение, за което да е подходящо и пропорционално прилагането на санкционна мярка-лишаване от членство за срок от две години, което води до едно немотивирано решение.

Наложеното наказание на основание чл.35, ал.1 от устава се явява бланкетно, възпроизвеждащо горесцитираната норма, без да са посочени действията, изпълващи съдържанието на горното основание. Предвид гореизложеното, съдът намира предявеният конститутивен иск за основателен и като такъв следва да бъде уважен.

С оглед изхода на делото и на основание чл.78 ал.1 ГПК ответникът Сдружение на ловците и риболовците „Хан Крум – Сунгурларе“, ЕИК 102609481, със седалище и адрес на управление: гр. Сунгурларе, ул. „Г.Д.“ №22, представлявано от И Н А дължи на ищеца направените от него разноски в размер на 470 лв., от които сумата от 70 лв. – държавна такса и сумата от 400 лв. – адвокатско възнаграждение за един адвокат.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по иск на Г. Д. М., ЕГН ***** от гр. Я, ул. ** № ..., ет.**, ап.***, съдебен адрес: Ямбол, ул. „Жорж Папазов“ № 5, ет. 2, кант. 12, адв.П.С. П. решение на общото събрание на Сдружение на ловците и риболовците „Хан Крум – Сунгурларе“, ЕИК 102609481, със седалище и адрес на управление: гр. Сунгурларе, ул. „Г.Д.“ №22, проведено на 18.06.2021 г. по т.5 от дневния ред, с което е потвърдено решението на УС за налагане на наказане „лишаване от членство за срок от две години“ на Г.М., на основание чл.35, ал.1 от устава за нарушаване на същия и за действия, насочени срещу интересите, независимостта и единството на организацията, за нарушаване на традиционно установените правила по ловна и риболовна етика.

ОСЪЖДА Сдружение на ловците и риболовците „Хан Крум – Сунгурларе“, ЕИК 102609481, със седалище и адрес на управление: гр. Сунгурларе, ул. „Г.Д.“ №22, представлявано от И Н А да заплати на Г. Д. М., ЕГН ***** от гр. Я, ул. ** № ..., ет.**, ап.***, съдебен адрес: Ямбол, ул. „Жорж Папазов“ № 5, ет. 2, кант. 12, адв.П.С. П. сумата от 470 /четиристотин и седемдесет/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____